

Voor haar / voor hem

Zij stond tegen een muur van de verpleegafdeling geleund met een in de haast ingeschonken kopje thee. Even uitblazen; even op adem komen; even jezelf herpakken. Ik bleef keurig op anderhalve meter afstand maar kon de vermoeidheid , maar ook de enorme energie voelen die zij uitstraalde.

Haar ogen en gedachten schoten in gedachten langs de kamers met patiënten . In haar hoofd heeft zij de ronde al gemaakt, nu de uitvoering nog met alle taken die op haar wachten.

Mijn vraag: “hoe gaat het met je?” haalde haar weer even in het nu. Ze vertelde over haar kinderen die allemaal in de puberteit zijn en door corona thuis zijn. Over de extra uitdaging die nu rust op haar gezin; om ervoor te zorgen dat alles in goede orde blijft verlopen zonder oploeiende meningsverschillen. Thuis was niet altijd meer een plek om op adem te komen. “Zo ben ik op het werk met thuis bezig , en thuis met mijn werk.”

Het kopje thee en even haar verhaal doen deden haar zichtbaar goed. Terwijl ze wegliep keek ik naar de plek waar ze stond: het was de muur waar patiënten een bedankje konden ophangen voor de ontvangen zorg: het hing vol met briefjes.

Thomas van Heerde geestelijk verzorger nierziekten en dialyse